

[Anker Jørgensen.]

punkt synes jeg åbenbart ikke at være enig med VK og heller ikke med det ærede medlem hr. Westerby. Disse synes jo at give udtryk for det synspunkt, at der skal ske de størst mulige indgreb over for arbejdsmarkedets parter.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen talte om meget andet end det lovforslag, der er til behandling i dag, og det er der måske ikke noget mærkeligt i. Det er jo en kendsgerning, at det afgørende grundlag for telefonselskabernes og telefonstandens forhandlinger sådan set er tjenestemandsfordeligheden, hvorom det høje ting har været fuldstændigt enigt. Også på det tidspunkt, da forslaget om tjenestemandslønningerne kom frem, kendte vi adskilligt til de økonomiske problemer, vi i øvrigt slås med.

Jeg vil derfor give udtryk for den opfattelse, at det ærede medlem hr. Aksel Larsens bemærkninger nærmest har haft til opgave at sigte på f. eks. den afstemning, som i øjeblikket finder sted inden for bryggeriarbejdernes område. Om det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil få held med sig, vil tiden jo vise, jeg håber det ikke. Selv om bryggeriarbejderne skal have lov til at have konflikt på deres område, må det alligevel være hensigtsmæssigt, at parterne virkelig alvorligt søger at finde hinanden, og vi skal ikke medvirke til det modsatte.

Med hensyn til spørgsmålet om denne frivillige, hvad er det, den hedder . . . (*Poul Møller*: Voldgift!) . . . nej, det hedder den jo ikke, dette fællesudvalg, vil jeg gøre opmærksom på, at det netop er en række normeringsproblemer, det drejer sig om, som også påpeget af det ærede medlem hr. Aksel Larsen; og dette kan vel ikke siges at være de allerbedste problemer at lave konflikt på, specielt ikke når konflikten har de uheldige samfundsvirkninger, som den rent faktisk ville have.

På denne baggrund mener jeg, at det i den foreliggende situation vil være rigtigt, at folketinget vedtager dette lovforslag, men naturligvis får tid til i udvalget at drøfte visse enkeltheder.

Axel Kristensen: Jeg skal ikke sige meget til den højtærede minister ud over, at det ikke er klogt, hvis man ønsker et større

følge i denne sag, at begynde, sådan som der er begyndt her, med på forhånd at sige, at man ikke vil.

Dernæst vil jeg sige til det ærede medlem hr. Anker Jørgensen, at der jo ikke er tale om, at vi skal have størst muligt indgreb. Vi vil have de mindst mulige, vi vil have respekteret de overenskomster, der er afsluttet frivilligt.

Endelig skal jeg sige til dem, der har talt om, at det var svært at afgrænse, hvad der er livsvigtigt og ikke livsvigtigt, at de skulle prøve at læse vore forslag i de debatter, der har været mange gange; det er statsministeren, der, når det kommer til stykket, har afgørelsen. Fordi man ikke kan præcisere det i enkeltheder, er principperne angivet. Nu oplever vi, at den højtærede statsminister mener, at noget er livsvigtigt, og at der skal gribes ind.

Aksel Larsen: Jeg var lige ved at beslutte mig til at spørge det ærede medlem hr. Anker Jørgensen om, hvorfor jeg absolut skal mistænkeliggøres. Men det er sikkert et dumt spørgsmål. Jeg må vel hellere sige det sådan, at i en situation som denne må det ærede medlem naturligvis forsøge, om han kan klare sig ved at mistænkeliggøre mig.

Jeg ved ikke, hvad jeg har gjort, hvorfor jeg skal mistænkeliggøres. Jeg har sagt det, som hver eneste bryggeriarbejder i Danmark ved, at bryggerierne meget gerne ville imødekomme deres lønkrav, men at Arbejdsgiverforeningen forbød det. Det ved bryggeriarbejderne udmærket godt. Om jeg havde sagt det her 100 gange eller ikke sagt det, så ville deres afstemning gå på samme måde, som den i øvrigt vil gå. Jeg er ganske sikker på, at jeg øvrer ikke nogen indflydelse på nogen afstemning, og det har ikke været mit formål. Det kan ikke øve indflydelse på nogen afstemning, at man siger det, som hver eneste af de strejkende ved meget bedre, end jeg ved det. De ved også, selv om det ærede medlem hr. Anker Jørgensen ikke ved det, at efter at den store arbejds-overenskomst var halet i land, har vi fået buketterne, de indirekte skatter, prisforhøjelserne, huslejeforhøjelsen og alt det dér. Det er noget, jeg ikke behøver at fortælle hverken bryggeriarbejderne, telefonarbejderne eller andre; det kender de alt